

erholde Sæde i Amtsrådet, have dog Afgang til at blive valgte Medlemmer af Raadet, ligesom de i Almindelighed som Sædegaardseiere deeltage i det disse tilkommende Valg. Derimod udnævnes Raadets øvrige valgte Medlemmer af Delegerede fra samtlige Sogneforstanderskaber i Amtsrådsdistriktet, og valgbare ere i denne Valgklasse ifølge Anordningens § 27 foruden Sædegaardseierne samt de Eiendomsmand, Beneficiarer og Gaardfæstere, der eie eller drive Gaarde af respective 4 eller 5 Edr. Hartkorn Ager og Eng eller 8 eller 10 Edr. Skov- og Møllestyld, og endelig Ciere af Bygninger, som i Overensstemmelse med Forordningen af 1ste October 1802 ere undergivne Arealstat, til en Assuranceværdi af 2000 Rbd. — ogsaa Forpagtere af Hovedgaarde paa mindst 25 Edr. Hartkorn Ager og Eng, naar deres Forpagtningskontrakter ere thinglæste og ikke udløbe i den Nærrække, for hvilken Valget er gyldigt. Denne Ret for Forpagteren bortfalder imidlertid, saafremt Hovedgaarden ikke er af den Betskaffenhed, at den hjemler Cieren Ret til at udøve Valgret og Valgbarhed i Sædegaardseiebnes Klasse, og Cieren ved Hjælp af Eiendommen selv vil gjøre sin Valgrettighed gjældende.

Ved forskellige Leiligheder og navnlig under Forhandlinger af det Lovudkast, som findes i Anhang A til Rigsdagstidenden, 2den Sæssion. LXXXVII Spalte 1030—1031 (sef. Anhang B. LXVIII Spalte 817—822 og Folkethingsidenden for samme Sæssion. Sp. 5141—5145, 5865—5904), er det søgt gjort gjældende, at den særegne Stilling, som Lehnbesidderne og Sædegaardseierne saaledes hidtil have indtaget med Hensyn til Amtsrådenes Sammensætning, maa ansees bortfalden, for Førstnævntes Vedkommende ved Grundlovens § 97, og for de Sidstnævntes Vedkommende ved Loven af 20de Juni 1850 angaaende Udvæjningen af Forskjellen imellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn; og, endssjøndt det ikke kan erkjendes, at Loven af 20de Juni s. A. ligesrem har betaget Sædegaardseiere deres særegne Afgang til at besætte enkelte Pladser i Amtsrådene, og det maa ansees i alt Fald tvivlsomt, om den Lehnbesidderne ved Anordningen af 13de August 1841 tillagte Ret til

uden Valg at repræsenteres i Amtsrådene er ophævet ved Grundlovens § 97 — kan det dog paa den anden Side ikke nægtes, at den særlige Ret, der ved denne Anordning er indrømmet Lehnbesidderne og complete eller quasicomplete Sædegaardseiere til som saadanne at repræsenteres i Amtsrådene, ifkun er lidet stemmende med de navnlig ved Grundloven og Hartkornsubsævnings-Loven forandrede Forhold. Da det derhos hverken er fundet nødvendigt eller hensigtsmæssigt at udsætte den Omordning disse Bestemmelser saaledes tiltrænge, indtil Ministeriet maatte see sig istand til at forelægge Rigsdagen den paatænkte nye Communallov, har man ved nærværende Lovudkast søgt midlertidigen at bringe hine Regler for Amtsrådenes Sammensætning i Samklang med den senere Tids Lovgivning.

Hvad nu de enkelte Bestemmelser i dette Lovudkast angaaer, er det med særdeles Hensyn til det aldeles Foreløbige i Foranstaltningen anseet rettest i det Væsentlige at indskrænke sig til, næst at ophæve de Forrettigheder, den nugældende Communallovgivning knytter til Besiddelsen af Lehn og Sædegaarde, at slutte sig saa nær som muligt til de gjældende Regler ved at foreskrive, hvilke Bestemmelser der i disses Sted midlertidigen ville blive at følge. I saa Henseende vilde det unægtelig ligge nærmest at bestemme, at de Forrettigheder, der ved Anordningen af 13de August 1841 ere indrømmede Sædegaardseierne med Hensyn til Valgene til Amtsrådet, skulle tilkomme Cierne af Gaarde paa mindst 25 Edr. Hartkorn. I et Udcast, som er forelagt Rigsdagen til nærmere Ordning af Forholdet om Landeieendommers Udstykning og Sammenlægning, er det imidlertid i § 1, sammenholdt med § 4, foreslaet, at det skal være tilladt under eet Brug at drive flere særskilte Jordbrug, som i Forening ikke udgjøre mere end 20 Tønder Hartkorn Ager og Eng, og naar flere særskilte Jordbrug forenes under eet samlet Brug, ansees det for een samlet Eiendom, der ikke uden Pagtagelse af de for Jordens Udstykning gjældende Regler igjen kan adskilles. Man er herved gaaet ud fra, at det maa ansees ønskeligt at tilveiebringe et saadant Mellemled imellem de større Landeieendomsbesiddere og Gaardmændene,